

(Νεο)ελληνικές μεταφράσεις της Αγίας Γραφής - Ο καθαγιασμός και η νομιμοποίηση της ευσεβούς παραχάραξης και πλαστογραφίας των «ιερών» κειμένων

Σώσε τον πλανήτη!

Για να σκεπαστεί η ιστορική αλήθεια για τα πραγματικά γεγονότα που σχετίζονταν με την δράση του Ιησού οι κατά καιρούς παράγοντες της χριστιανικής Εκκλησίας εκτός από την καταστροφή αρχείων και το κάψιμο βιβλιοθηκών που περιείχαν αποκαλυπτικά στοιχεία, την τρομοκράτηση των ανθρώπων που ήξεραν, καθώς και την λογοκρισία με προσθαφαιρέσεις στα αρχικά κείμενα των Ευαγγελίων, απαγόρευαν ακόμη και το διάβασμα του πιο επίσημου βιβλίου της, δηλαδή της «θεόπνευστης» Βίβλου. Και όταν οι απαγορεύσεις έπαψαν να έχουν αποτελεσματικότητα πέρασαν στην απόκρυψη των αποκαλυπτικών στοιχείων μέσω των εγκεκριμένων από αυτήν «μεταφράσεων» από διάφορους καλοθελητές μεταφραστές-παραφραστές. Για την ιστορία των απαγορεύσεων και των μεταφράσεων παρατίθεται παρακάτω ένα απόσπασμα από το βιβλίο «ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ» του Ιωάννου Καραβιδόπουλου καθηγητή στην Θεολογική σχολή του ΑΠΘ καθώς και δείγματα μετάφρασης-παράφρασης τμημάτων της Καινής Διαθήκης των Ι. Κολιτσάρα και Π. Τρεμπέλα (μιλάμε για μεταφράσεις επισήμως αποδεκτές από την ελληνική Εκκλησία).

Τέτοιες μεταφράσεις-παραφράσεις όχι μόνο δεν αποδοκιμάζονται από «πιστούς», ιερωμένους και μη, που σε άλλες περιπτώσεις για άσχετα και ασήμαντα ζητήματα βγαίνουν στους δρόμους, αλλά τυχαίνουν και της ευλογίας τους, όπως μάλιστα βεβαιώνεται σε όλες τις μεταφράσεις, για να «νομιμοποιηθεί» κατά το σύνταγμα η κάθε μετάφραση αφού «*Η εις άλλον γλωσσικόν τύπον απόδοσις τούτου άνευ της προηγουμένης εγκρίσεως της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ελλάδος και εν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας απαγορεύεται απολύτως*». Παλαιότερα μάλιστα το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως έλεγε, ότι το διάβασμα

από το αρχαίο κείμενο ακόμη και αν κάποιος δεν το καταλαβαίνει τον «αγιάζει», ενώ είναι περιττό και ανώφελο το διάβασμα από μετάφραση σε κατανοητή γλώσσα. Και για να παραμείνει στο σκοτάδι η ιστορική αλήθεια για τον Ιησού δεν δίστασαν να βγουν στους δρόμους προκαλώντας πολιτική αναταραχή με ανατροπή κυβέρνησης, αλλά και αιματηρά επεισόδια με δεκάδες νεκρούς και τραυματίες στις αρχές του 20ου αιώνα, στα «Ευαγγελικά», όταν επιχειρήθηκε από ημερήσια εφημερίδα η μετάφραση του αρχαίου κειμένου των Ευαγγελίων.

Για να φανταστεί κάποιος καλύτερα το μέγεθος του παραλογισμού ή της σκοπιμότητας, ας αναλογιστεί το ενδεχόμενο, οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι να αποφαινόταν, ότι η παρακολούθηση της αρχαίας τραγωδίας και κωμωδίας των Αισχύλου, Σοφοκλή, Αριστοφάνη είναι απόλαυση ή ότι είναι διδακτική, αν το έργο παίζεται στην αρχαία γλώσσα, ενώ η παρακολούθηση είναι περιττή και ανώφελη αν γίνεται στην δημοτική γλώσσα, ή το ίδιο για Ιλιάδα και Οδύσσεια, ή ότι το διάβασμα των βιβλίων για Μαθηματικά και Φυσική γραμμένων από επιστήμονες κύρους με Νόμπελ, αλλά σε κατανοητή γλώσσα είναι ανώφελο και είναι ωφέλιμο αν διαβάζεται από κείμενο σε ξένη-δυσνόητη γλώσσα. Πως τα «θεόπνευστα» κείμενα πάσχουν από τέτοιες «αδυναμίες», μόνο θεολόγοι μπορούν να το αποδεχτούν!

Δυστυχώς κανείς από τον πολύ κόσμο, που πιστεύει, δεν διαβάζει τα Ευαγγέλια, είτε γιατί δεν μπορεί να τα καταλάβει, είτε γιατί τρέμει να υποθέσει οτιδήποτε άλλο εκτός αυτών που υποστηρίζει η Εκκλησία, αλλά έχει μόνο την Βίβλο σαν ιερό αντικείμενο, φυλαχτό. Μάλιστα ούτε οι ολοφάνερες αντιφάσεις της Βίβλου γίνονται αντιληπτές ακόμα αν και τα αντιφατικά σημεία δεν απέχουν παρά μόνο 3-4 σειρές στο ίδιο κείμενο...

Ακολουθεί ένα επεισόδιο που το αναφέρουν οι τρεις ευαγγελιστές, για υποσχέσεις υλικών παροχών του Ιησού στους μαθητές του, που δείχνει κι αυτό καθαρά την πραγματική πρόθεση του Ιησού τελείως διαφορετική από ότι θα πίστευαν οι χριστιανοί, τόσο που αν τους το πεις σου απαντάνε ότι: *«Τέτοια πράγματα δεν γράφει η Καινή Διαθήκη, από το μυαλό σου τα κατέβασες!»*. Για τέτοιους λόγους τα «θεόπνευστα» κείμενα έχουν τόσες «τρύπες», ώστε να χρειάζονται μεγάλα μπαλώματα από μεταφραστές-παραφραστές, όταν πια δεν μπορεί να επιβληθεί απαγόρευση του διαβάσματος της Καινής Διαθήκης.

Το τονισμένο κείμενο, αφορά τις μεταφραστικές παρεμβολές και παραχαράξεις. Η κατά λέξη μετάφραση ανήκει στον Οδυσσέα Επικουρίδη. Περισσότερες «θεόπνευστες» «μεταφράσεις», εδώ.

Κατά Λουκάν (22: 35-38)

35. Και είπεν αυτοίς. Ὅτε απέστειλα, υμᾶς ἄτερ βαλλαντίου και πήρας και υποδημάτων

36 Είπεν οὖν αυτοίς. Ἀλλά νυν ο ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως και πήραν, και ο μη ἔχ

37. Λέγω γαρ υμῖν ὅτι ἔτι τούτο το γεγραμμένο δει τελεσθῆναι εν εμοί, το μετά ἀνόμω

38. Οἱ δε είπον. Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὡδε δύο. Ο δε είπεν αυτοίς. Ἰκανόν εστί.